

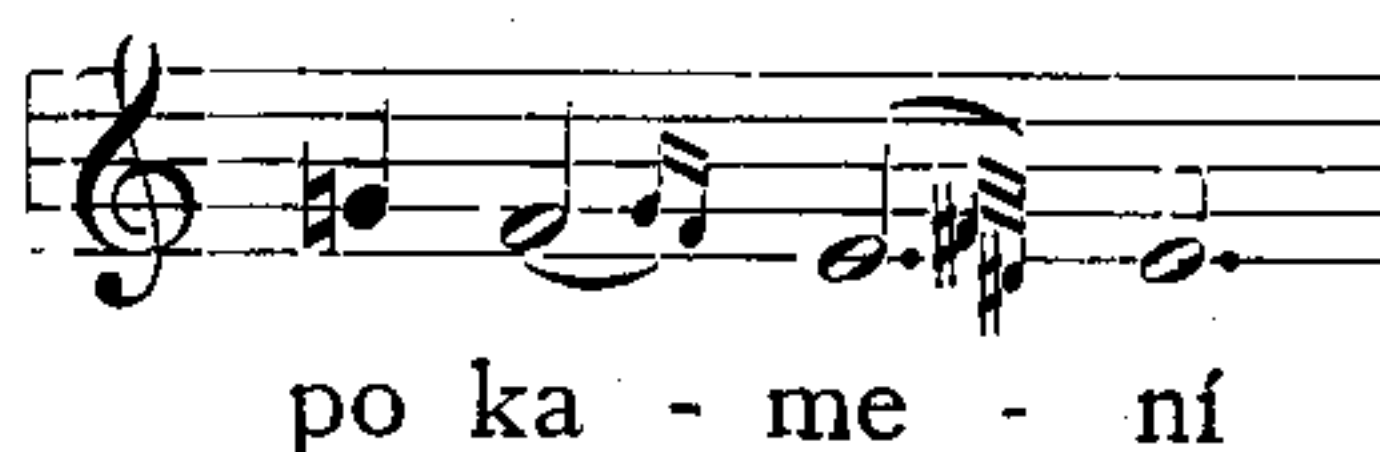

Tento příznačný nápěvek přiražených stejně vysokých tonů slyšíme na př. v písni:

Není proto ani divu, když tak mnohé písně ukončují se tímto příznačným nápěvkem, t. j. dvěma, třemi stejně vysokými tony.

Poslední dlouhá, i když nepřízvučná slabika vyžaduje napjetí hlasívek; proto neklesá na ní nápěv, jak by jinak se stalo, když by byla sice nepřízvučnou ale i krátkou.

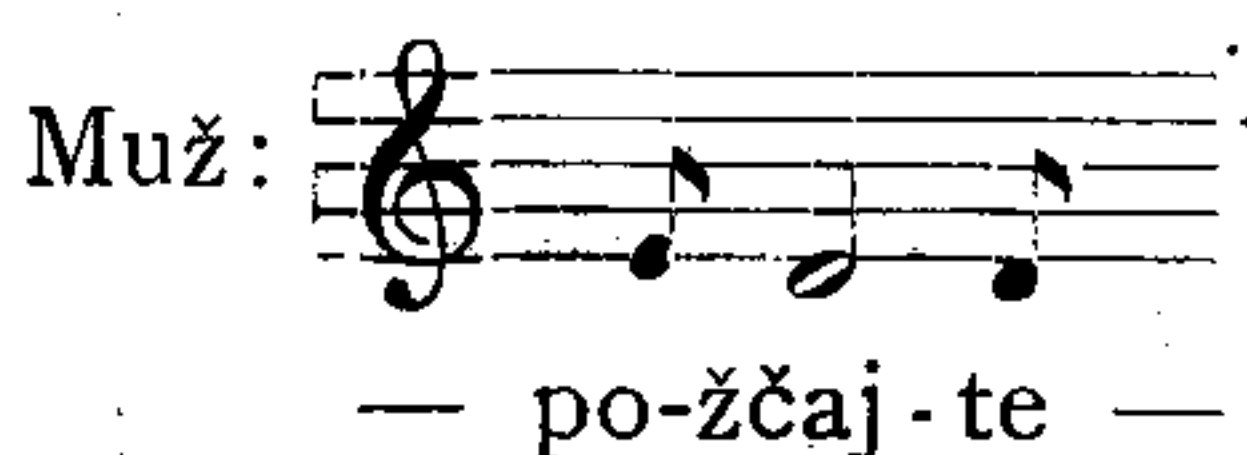
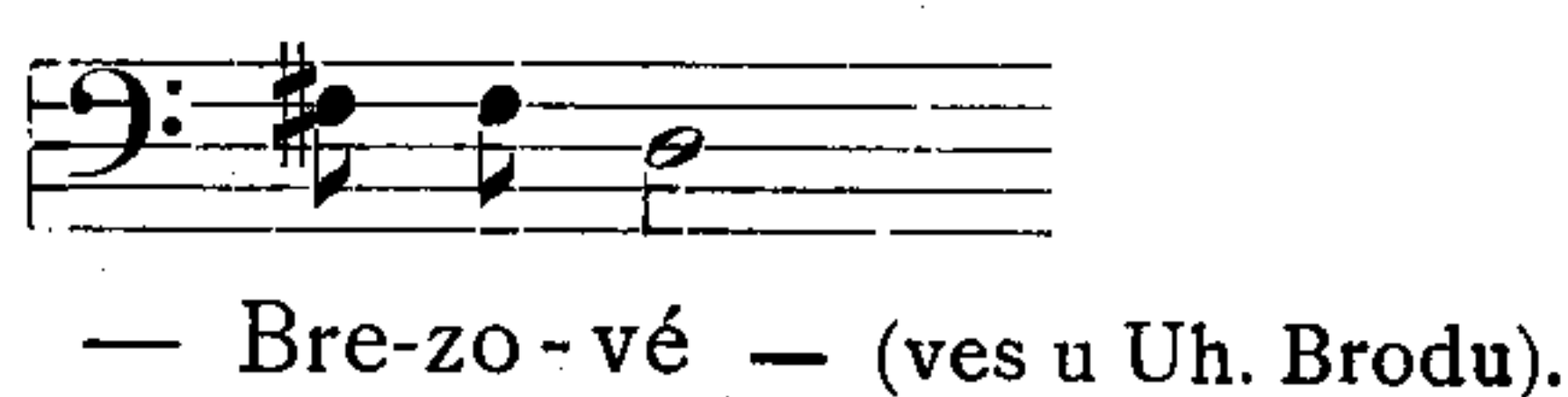

Takové výrazné zakončení stává se snadno též neporozuměným modelem na př.:

v mnoha a mnoha písních slovenských.

2.) Pouhý přízvuk na krátké první slabice zdvihne ji nápěvně.

3.) Když se na první slabice přízvuk i s délkou spojí, tu po fyziologické příčině klesá nápěvek.